

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica De Sepultura Josephi Patriarchae

**Carpzov, Johann Benedict
Ibbeken, Rudolph**

Lipsiae, 1697

§. V

urn:nbn:de:bsz:31-10271

אחר שרשו ישם בפלס ויצק דם המכה מן יצק ופירושו וישם אותו
 המשיח בארון וכן ויאמר ליוסף חסר האומתו וזכן ובמכלל
 טוים. *Ordinarie deberet esse Radix verbi וישם והראשון נכון*
ויהי, sed ponitur hoc loco Segol pro Patach, & Chirek pro Schurek,
sicuti Jes. LX, 11. Alii aliter derivant, & radicem ejus faciunt ישם
secundum formam ויצק 1. Reg. XXII, 35. quod est ויצק, ut sensus sit: &
posuit eum, sc. ponens aliquis in arcâ, quomodo sensus supplendus etiam
in illo, Gen. XLIX, 1. & dixit ad Josephum; ubi etiam nulla fit mentio
ejus, qui dixerit, cujusmodi exempla passim occurrunt, & in libro Mi-
chlol citantur. Sed prior explicatio est preferenda. Quæ & R. Davidis
Kimchii est in Michlol fol. 131. è quo hoc suo more excerptit Aben Me-
lechus. Consentit Chassekumi ad h. l. fol. 47. וישם בארון וישם
כמו וישם ער משקל על בשר אדם לא ייסך
ad formam וישם Exod XXX, 32. Ad quem Exodi locum, ipse
 Aben Ezra non diffitetur convenientiam utriusque vocabuli, ex sen-
 tentia R. Marini: בארון וכמו וישם בארון: *ויהי*
sicuti ויהי Gen. L, 27. pro ויהי ponitur. E Christianis cum Aben Ezra sentit do-
 ctissimus Mercerus *Prælect. in Genes. h. l. fol. 747. Sed Kimchio & Aben*
 Melecho ad stipulantur Buxtorffius *lib. I. Thes. Gramm. c. XXI. p. 231. &*
 Wafinuthus *Hebr. Reflit. Reg. XXXVI. p. 170. quorum sententiam & nos*
 alteri præferimus.

§. V. Circa *Accentuationem* quoque unicam tantum Anomali-
 am, sed admodum alibi frequentem, observamus, in eodem loco *vers. 25.*
 cum Moses Josephum ad fratres suos dixisse scribit: *אנכי מת Ego mor-*
rior. Athnach enim ordinariè requirebat ante se servum *Munach*, Pro-
 nomen cum Participio actissime conjungentem, in ejus tamen locum
 præmittit Subdistinctivum suum *Tipbeha*, Regem Minorem; non qui-
 dem, ut plene præstet officium distingvendi, interim tamen celerem a-
 liàs per Servum vocis decursum quadantenus moretur, doceatque, Pro-
 nomen *אנכי Ego* cum gravitate quadam pronuncianum, utpote in
 quo sensus *εμψαλακωδες* lateat. Qualem & in parallelo quoad Accen-
 tuationem, *Gen. XXXVII, 21.* observare est, cum Rubenum Moses di-
 cit fratrum de occidendo Josepho consilia audivisse, additque:
וַיִּצְלְחוּ מִיָּדָיו & eripuit eum è manu eorum, ante Athnach itidem

posito *Tiphcha* pro *Munach*, in verbo יְהוֹשֻׁעַ ἐμφατικώτερος efferendo, ad singularem Rubeni fervorem, & ardentissimum effectum, indeq; convenientem eripiendi conatum exprimendum. Id quod aliis exemplis probatum dedit *Wasmuthus Instit. Accent. Reg. V. p. 136. sq.* Hic ergo *Josephus* suam fratribus mortem nunciaturus: *Ego*, inquit, *mori*or. *Ego*, inquam, qui non frater modò vester, sed & vivo aq; ac mortuo Parente, pater vobis exstiti; ille *ego*, qui & Patris pater & pater totius *Ægypti* fui; *ego* morior, quo vivente aurea tempora habuistis, sed mortuo novus Rex exsurgat, qui vos, vestrosque posteros crudelissimè suppressere conabitur. Absit tamen ut animum despondeatis, dum *ego* morior; quia *Deus visitando visitabit vos*, &c. Ur adeo simul oppositio inter אֲנִי *ego*, & אֱלֹהִים *Deus* autem, fiat ἐμφατικώτερον. Atque hanc ipsam emphasis attendendam esse docet *R. Abarbanel Comm. b. l. f. CXXIII. col. 3.* licet de Accentuatione parum sollicitus: $\text{דָּבַר עַל לִבְּךָ כְּאָמַרְךָ אֲנִי מֵת רַחֵם לִי אֶת אֹכְלֵי הָדָבָר לִבְּךָ עַד אֲבֵר עִנְיִי אֵל תְּתוֹשֵׁן כִּי פָקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְּכֶם וְהִעֲלֶה אֶתְּכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְכוּ׳$ *Loquebatur ad cor ipsorum, cum diceret: EGO MORIOR, q. d. Non potero amplius prodesse vobis; Interim tamen, licet id ita sit, ne despondeatis animum, quia visitando visitabit vos Deus, & educet vos ex terra hac, &c.*

§. VI. His de Grammatica & de Accentuatione ad Textum sacrum præmissis, *Flavium Josephum* conteramus, qui mortem & sepulturam *Josephi Patriarchæ*, *libr. II. Antiquit. Judaic. cap. IV. fol. 53. seq.* his verbis describit: $\text{Τελειτῆ δὲ καὶ ἔτι (Ἰωσήφ) ἐπὶ βιωσῶς ἐκατὸν καὶ δέκα, θαυμάσιον τὴν ἀρετὴν γενόμενος, καὶ λογισμῶ πάντων διοικῶν, καὶ τὴν ἐξουσίαν λαμβανόμενος. ὁ δὲ καὶ τῆς πτωχότητος ἀδαμνίας αἰτίον αὐτῷ πῶς τοῖς αἰγυπτιοῖς, ἀλλαχόθεν ἤκοντι καὶ μετὰ τοῖς αὐτοῖς κακοπραγίας, μετὰ τῆς πτωχότητος ἰσχυρῶς ἐπέχετο. τελειτῆσι δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἀδελφοὶ ζήσαντες, ἀδαμνίως ἐπὶ τῆς αἰγύπτου. καὶ τῶν μὲν τὰ σώματα κομίσαντες μετὰ χρόνον αὐτῶν οἱ ἀπὸγονοὶ καὶ οἱ παῖδες, ἐθαύσαν ἐν χεβρωνί. τὰ δὲ ἰωσήφου ὅσα ὕστερον ὅτε μετανέστησαν ἐκ τῆς αἰγύπτου οἱ ἐβραῖοι εἰς τὴν χαναναίαν ἐκόμισαν. ἕτως γὰρ αὐτὸς ὁ ἰωσήφ ἐξώρκει. i. e. Moritur autem & ipse, (Josephus) centesimo & decimo vite anno exalto, vir admirabili virtute praeeditus, in omnibus negotiis prudens, & potestate bene usus: quibus artibus fa-$